

«Χριστούγεννα είναι ο Εμμανουήλ, που επιλέγει φέτος τη Βηθλεέμ των εντατικών μονάδων».

[Ορθοδοξία](#) / [Εορταστικοί λόγοι](#)

[Μητροπολίτης Δημητριάδος & Αλμυρού Ιγνάτιος](#)

Αγαπητοί μου Πατέρες και αδελφοί,

Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

Τα φετινά Χριστούγεννα μάς βρίσκουν αντιμέτωπους με μια πρωτόγνωρη δοκιμασία: Την πανδημία του κορωνοϊού.

Πριν δύο χιλιάδες χρόνια, ένα περιφρονημένο σπήλαιο, στην άκρη της Βηθλεέμ, έμενε βυθισμένο στο σκοτάδι. Σκοτάδι βαθύ σαν τον φόβο, σκοτάδι πηχτό σαν την απελπισία. Σκοτάδι, όμως, που τελικά υποκλίθηκε στον νεογέννητο Θεάνθρωπο.

Σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ θυμίζουν φέτος οι θάλαμοι των εντατικών των νοσοκομείων, όπου άνθρωποι, απομονωμένοι απ' τους δικούς τους ανθρώπους, νοσηλεύονται. Το ίδιο, όμως, μοιάζουν και οι ψυχές των συγγενικών τους προσώπων που, από απόσταση, περιμένουν με αγωνία και προσεύχονται, προσδοκώντας να τους αγκαλιάσουν ξανά υγιείς και νικητές στον αγώνα που

δίνουν για τη ζωή τους.

Σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ θυμίζουν φέτος τα σπίτια όλων μας, με τις πόρτες τους ερμητικά κλειστές από τον φόβο της μετάδοσης ενός εφιαλτικού ιού. Σπίτια με οικογένειες χωρίς τους ηλικιωμένους συγγενείς που για λόγους προστασίας, θα στερηθούν, ίσως για πρώτη φορά, παιδιά και εγγόνια.

Σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ θυμίζει φέτος η κοινωνία μας, από την ανατροπή προγραμματισμών, την ξαφνική οικονομική κατάρρευση, την απώλεια καρπών πολύχρονων κόπων και θυσιών. Σκοτάδι αβεβαιότητας για τις εξελίξεις, για την επιστροφή σε μία ζωή όπως την γνωρίζαμε, για μία καθημερινότητα που μέχρι χθες άφηνε περιθώρια ελπίδας και προκοπής.

Σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ θυμίζουν φέτος και οι ψυχές των ανθρώπων που έχασαν αγαπημένα πρόσωπα λόγω της πανδημίας. Σκοτάδι πένθους κυριαρχεί στην καρδιά τους, πένθους ανείπωτου, όχι μόνον από την απώλεια, αλλά και από τη στέρηση του τελευταίου ασπασμού, χωρίς έναν λόγο παρηγοριάς, χωρίς ένα χέρι κουράγιου, χωρίς συνοδοιπορία προς την τελευταία κατοικία.

Σκοτεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ θυμίζουν όλα φέτος, που όμως δεν θα μείνουν για πάντα σκοτεινά. Όλος ο κόσμος ένα σπήλαιο που ήρθε η ώρα να γεμίσει φως και να ακούσει μελωδίες υπερκόσμιες και αναγγελίες λυτρωτικές. Αυτό το φως και αυτοί οι ήχοι είναι τα Χριστούγεννα. Και φέτος θα λάμψουν ακόμη πιο πολύ, γιατί θα νικήσουν σκοτάδι πολύ πιο πηχτό από άλλες χρονιές, σκοτάδι από μία επιδημία που απειλεί να πνίξει κάθε ελπίδα.

Χριστούγεννα είναι ο Χριστός ανάμεσά μας. Χριστούγεννα είναι ο Εμμανουήλ, που επιλέγει φέτος τη Βηθλεέμ των εντατικών μονάδων για να σταθεί στο προσκέφαλο των διασωληνωμένων και να συμπαρασταθεί σε γιατρούς και νοσηλευτές που έχουν γίνει αυτοί οι συγγενείς των απομονωμένων ασθενών.

Βηθλεέμ γίνεται φέτος το κάθε σπίτι που φωτίζεται από το άστρο της αισιοδοξίας και της εμπιστοσύνης στην αγάπη του Θεού, στην αγάπη που «έξω βάλλει τον φόβον». Αυτός είναι ο προσκεκλημένος στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι και Αυτός θα αναπληρώσει την απουσία των αγαπημένων. Είναι ο Χριστός που θα ξαναδώσει στις ψυχές την ελπίδα και τη δύναμη για νέες προσπάθειες και το κουράγιο για νέα προκοπή.

Παράδεισος ανοικτός έγινε η Βηθλεέμ τη νύχτα εκείνη. Παράδεισος ανοίγεται και φέτος για τα αγαπημένα μας πρόσωπα που βάδισαν την οδό εκ του θανάτου προς την ζωή, χωρίς συγγενείς, μαζί όμως με τον Χριστό. Αυτός είναι η γέφυρα επιγείων και επουρανίων και δι' Αυτού, οι προσευχές μας γίνονται η δική μας παρουσία στη νέα τους ζωή.

Η Γέννηση του Θεανθρώπου συνέβη μία φορά. Μέσα στην Εκκλησία, όμως, το ζωηφόρο αυτό γεγονός επεκτείνεται εις τους αιώνες. Το «τότε» της Βηθλεέμ συναντά το «σήμερα» της Εκκλησίας, που προσφέρει με τα Μυστήριά της τον Χριστό για πάντα. Έτσι και στη Θεία Κοινωνία, υλικά στοιχεία προσλαμβάνονται, που με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος μετατρέπονται σε δώρα Θείας ζωής και αληθινής χαράς. Η Θεία Ευχαριστία καθιστά την Γέννηση του Χριστού προσωπική υπόθεση του καθενός μας. Για τον κάθε Χριστιανό, ο ανοικτός ναός αποτελεί ανάγκη και αίτημα ζωής, χαρά και αγαλλίαση, διότι εκεί τελεσιουργείται το μέγα Μυστήριο της ένωσης Θεού και ανθρώπων. Μόνον μέσα στον ναό, η Εκκλησία των πιστών μπορεί να διακηρύξει προς όλο τον κόσμο πως «η Παρθένος σήμερον τον Υπερούσιον τίκτει». Μόνον μέσα στον ναό, η Εκκλησία των πιστών μπορεί να καλέσει την Οικουμένη να πανηγυρίσει «ακουτισθείσα» το μέγα γεγονός και να δοξάσει τον Μεσσία Χριστό «μετά Αγγέλων και των Ποιμένων».

Βεβαιότατα, αδελφοί μου, η Θεία Λειτουργία αποτελεί, όπως ορισμένοι

υποστηρίζουν, παράγοντα μετάδοσης. Όχι, όμως, μετάδοσης του θανατηφόρου ιού αλλά της ζωηφόρου παρουσίας του Νικητή του Θανάτου. Και μέσω αυτής, όλοι εμείς γινόμαστε υπερμεταδότες όχι νόσου αλλά αθανασίας!

Όλα έρχονται και παρέρχονται. Είναι βέβαιο πως και αυτή η δοκιμασία, η πρώτη αληθινά παγκόσμια δοκιμασία, θα περάσει. Μέρρες καλύτερες θα έρθουν, αυτό είναι βέβαιο. Όταν όμως φτάσουν, πρέπει να βρουν ανθρώπους όρθιους και ζωντανούς, ανθρώπους που δεν ξέχασαν να αγαπούν και να μοιράζονται, ανθρώπους που δεν ξέχασαν τα επουράνια εξαιτίας της φοβικής τους προσήλωσης στα επίγεια. Ανοίγοντας και φέτος τις καρδιές μας στα Χριστούγεννα, ανοίγουμε την πόρτα του κόσμου στην ίδια τη Ζωή, τη μόνη που μπορεί να καταλύει τώρα και πάντοτε το βασίλειο του σκότους και του θανάτου.

Καλά Χριστούγεννα!

Μετά πατρικών εορτίων ευχών και της εν Κυρίω αγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

%FGHJPOIJHHAQHGXCV%

<https://bit.ly/3hedy8t>